

въ театра, ей тука по-долѣ, въ голѣмото здание, отъ лѣва страна, ще почнешъ да работишъ отъ тази вечеръ.

— Благодарѣжъ, господине директоре, отговори Цвѣтко и трѣти къмъ дома си да обади радостната новина на майка си.

Празникътъ на господина Ивана М. Вазовъ.

На 24-ий минжлия мѣсець Септемврий Г-нъ Ив. М. Вазовъ си празнува празникъ, за да благодари на Бога, че му е подарилъ здравие и животъ да се занимава съ писателство цѣли двадесетъ и петъ години. Заедно съ него и цѣлий български народъ празнува. Отъ всичкитѣ краища на България пристигнахъ поздравления и честитавания на Г-на Вазова. Отъ много градове му се испратихъ подаръци, а най-хубвий подаръкъ бѣше този, който му се подари отъ страна на приятелитѣ му изъ цѣла България. Той бѣше единъ вѣнецъ отъ чисто срѣбро.

А кой е Господинъ Вазовъ? — Вий го знаете, драги читатели! Той е, който е написалъ: „Тихъ бѣлъ Дунавъ“, „Отъ Батакъ съмъ, чичо“, „Синчець“, „Край Босфора шумъ се вдига“, и много, много други пѣсници, стихотворения и цѣли томове книги, които навсѣкждѣ виждате.

Много нѣщо е направилъ той за васъ, затова и вие молѣте Бога за неговото здравие и трудѣте се да станете като него.

(Виждте портрета на Г-на Вазава въ книжка II, година I отъ „Градинка“).